

Sygn. akt IV CO 251/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej  
w dniu 11 grudnia 2020 r.  
na skutek przedstawienia akt Sądu Okręgowego w S.  
z postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2020 r.,  
w przedmiocie przekazania innemu sądowi równorzędnemu  
sprawy sygn. I C (...),  
w sprawie z powództwa C. B.  
przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w S.  
i Sądu Apelacyjnego w (...)  
o zapłatę,

**odmawia przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi  
równorzędnemu na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c.**

### UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy o zapłatę z powództwa C. B. przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w S. i Prezesowi Sądu Okręgowego w G. z powołaniem się na okoliczność, że przekazania takiego wymaga dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd Okręgowy wskazał, że powódka wielokrotnie ponawia pisma w prawomocnie zakończonych sprawach bez skonkretyzowania, co ma być przedmiotem badania poza twierdzeniem „oskarżam”

wobec różnych podmiotów ze względu na sam fakt wydania tych orzeczeń, z którymi powódka nie zgadza się, w tym pozywając Sąd Okręgowy w S. , wnosząc o wyłączenie sędziów, co naraża także to postępowanie na zbędną przewlekłość, zwłaszcza że dotyczy ono również pozwanego sądu bezpośrednio przełożonego, a sprawa została wszczęta przed nowelizacją postępowania cywilnego, co już wywołało problem z jej oceną adekwatnie do założeń reformy, zmierzającej do zapewnienia prawa do sądu bez gwarancji dla nadużyć procesowych, co tym bardziej powiększa obawę o narażanie Skarbu Państwa na odszkodowanie za rozpoznanie sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli zostanie poddana dotychczasowemu procedowaniu, w tym rozpoznawaniu wniosków o wyłączenie kolejnych sędziów tut. Sądu po uprzednim każdorazowym kierowaniu sprawy do losowania sędziego referenta.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469; dalej - „Nowelizacja”) wprowadzony został do kodeksu postępowania cywilnego przepis art. 44<sup>1</sup> k.p.c., wskazany przez Sąd Okręgowy jako podstawa jego wystąpienia, oraz przepis art. 44<sup>2</sup> k.p.c. Stosownie do regulacji art. 9 ust. 2 w związku z art. 17 Nowelizacji oba te przepisy obowiązują, co do zasady, we wszystkich sprawach wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia Nowelizacji, tj. 7 listopada 2019 r. Artykuł 44<sup>2</sup> k.p.c. znajduje więc zastosowanie również w sprawie wszczętej przed jego wejściem w życie (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., V CO 295/19, nie publ., z dnia 30 stycznia 2020 r., III CO 4/20, OSNC 2020, nr 9, poz. 78 i z dnia 10 lipca 2020 r., V CO 121/20, nie publ.).

Wystąpienie przesłanek do zastosowania art. 44<sup>2</sup> k.p.c. wyłącza możliwość wyboru między przedstawieniem akt sprawy sądowi przełożonemu zgodnie z art. 44<sup>2</sup> pkt 1 lub 2 k.p.c., a wystąpieniem do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c. Jeśli mimo spełnienia przesłanek określonych w art. 44<sup>2</sup> pkt 1 lub 2 k.p.c. sąd właściwy wystąpi do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy na podstawie art. 44<sup>1</sup> k.p.c., Sąd Najwyższy odmawia

takiego przekazania (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 grudnia 2019 r., V CO 294/19, OSNC 2020, nr 9, poz. 75 i z dnia 23 stycznia 2020 r., V CO 295/19, nie publ.).

Stroną pozwaną w niniejszej sprawie jest Skarb Państwa, a państwową jednostką organizacyjną, z której działalnością wiąże się dochodzone przez powódkę roszczenie jest niewątpliwie sąd właściwy do rozpoznania sprawy (Sąd Okręgowy w S.). Nadto, żądanie powódki ma znajdować swoją podstawę również w nieprawidłowościach procedowania także przez Sąd Apelacyjny w (...), a więc roszczenie ma być związane z działalnością sądu przełożonego nad sądem właściwym do rozpoznania sprawy. Zastosowanie w sprawie znajdował zatem przepis art. 44<sup>2</sup> k.p.c., co wykluczało zastosowanie art. 44<sup>1</sup> k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.